

PORTRÆT

AF KUNSTNEREN SOM 23-ÅRIG

**En uformel samtale
med en af årets
yngste debutanter,
Erik Thygesen,
som synes, det er dejligt
at færdes blandt
de ambitionsløse.
Der, hvor der ikke er
»race« på**

ERIK THYGESEN debuterede i efteråret 1964 med collage-romanen »Karnevalskongen« eller »De ni måneder«, en uortodoks hyldest til livet og det mirakel, der går forud — optakten, der som bekendt varer ni måneder. Hver måned har sit kapitel, hvert kapitel sin udtryksform, selv typografien har den unge forfatter leget med. At han selv er svanger af og med Joyce, forfatteren til det tyvende århundredes litterære bibel »Ulysses«, fremgår af forordet til hans bog, der typografisk er formet som en gravid dame.

JEG har ikke noget imod den såkaldte modernisme. Min egen stil er vel moderne. Men jeg skriver ikke for at analysere mig selv. Ikke for at bringe noget frem i retning af psykologisk selverkendelse. Jeg opfatter mig selv som underholdningsforfatter. Det kan man så udlægge, som man vil. Jeg er for så vidt ked af det, hvis mine læsere ikke kan forstå, hvad jeg skriver.

Er der et særligt sigte bag forfatterskabet?

Ja — mit sigte er ganske enkelt at fortælle nogle gode historier.

Ikke andet? Ikke noget poli-

tisk eller pædagogisk eller konstruktivt?

Jeg synes slet ikke, en forfatter kan misbruge sit arbejde hverken til at liste politiske synspunkter eller psykologiske ind i det. Jeg skal hverken være præst, politiker eller psykolog. Det må fagfolkene om. Kun forfatter. Derfor kan det godt ske, at der optræder et par — velindpakkede hilsner, med brod og adresse, inden i teksten. Men de kan naturligvis kun forstås af dem, de er sendt til.

En forfatter — især en såkaldt eksperimenterende, moderne — plejer at være drevet af en idé, et oprør, en vrede. Ikke bare tilfreds fortælle-glæde.

— Der er da vigtige ting, jeg er utilfreds med. For eksempel svangerskabslovgivningen. Men selv om min protest mod den skulle optræde i en fortælling, skulle det da ikke være det væsentlige i fortællingen.

— Hvad er der i vejen med svangerskabslovgivningen?

— Den giver ikke adgang til fri svangerskabsafbrydelse.

— Ville det ikke medføre en nedbrydning eller opløsning af familiebegrebet?

— Kan noget være mere nedbrydende eller opløsende end den paniske jagt fra abortlæge

til abortlæge? Eller følelsen af at være en forbryder, hvis man kender en adresse eller hjælper med at finde frem til en? Og imens forholder Mødrehjælpens træffelige funktionærer alle aktioner ud over de kritiske treen halv måned. Det er jo helt ubegribeligt, at vi ikke her kan købe svangerskabsforebyggende piller, der allerede kan fås uden recept i England og i Sverige på recept.

— Der er stadig mange, som betragter om ikke forebyggelse så dog svangerskabsafbrydelse som rent mord.

— Det er jo netop det forfærdelige. Det er jo derfor, der opstår disse pinagtige fornemmelser af noget forbryderisk

— Det har meget med religion at gøre

— Men der er jo religionsfrihed her i landet. Så må der da også være abortfrihed. Det andet smager af hykleri og formynderi ligesom ved pornografilovgivningen. Jeg synes, det er skrap, at man skal stå på venteliste i et meget mørkt antikvariat og betale et vildt beløb for at få lov til at låne bilbogsudgaven af Fanny Hill på engelsk. Men det er ganske hyggeligt, fordi man møder ret kendte personligheder med kra-

ven oppe om ørerne de pågældende steder.

HVORFOR læser man pornografiske bøger?

— Det er ren og skær underholdning. Det er blandt andet, fordi man med de pornografiske elementer kan besætte sine læsere, at så mange moderne forfattere benytter pornografiske emner.

— Ville interessen for pornografisk litteratur, gå ned, hvis pornografiloven bortfaldt — jævnt før læren om de forbudne frugter?

— Nej. Jeg tror ikke, at der er nogen ekstra pirring at være lovovertræder i den forbindelse.

— Hvorfor bliver pornografiloven ikke bragt i anvendelse over for teater og fjernsyn — kun over for bøger?

— Der skal jo indgives en anmeldelse først.

— »Et fjernsynsmareri« var i strid med samtlige lovens punkter om anstødelighed, krænkelse af blufærdighed og så videre — men der skele ingenting?

— Jeg har ikke set det. Vi har ikke fjernsyn. Vi klarer os så aldeles udmærket med P3.

Fortælling side 8

— Jeg skriver ikke for at analysere mig selv...

